

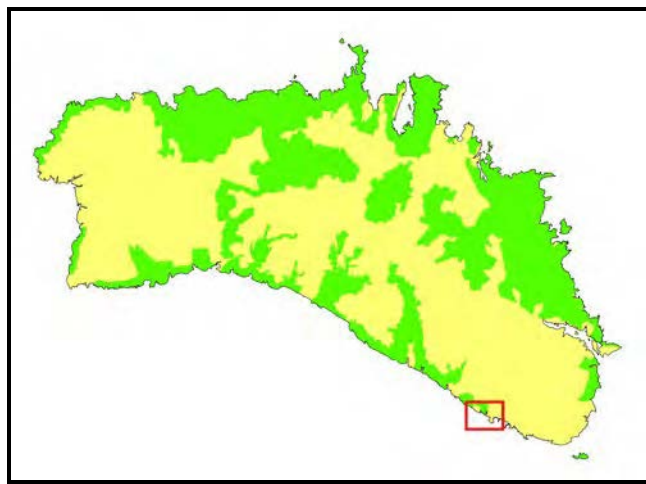
Fitxa 46

BINIDALÍ

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSIQUES:

Municipi: Maó.
Altres topònims: no se'n coneixen.
Àrees urbanes associades: urbanització de Binidali.
Accés: rodat des de la carretera que connecta Binidali i Binissafúller. Per accedir fins a la platja cal baixar per un camí esglaonat.
Orientació de la platja: sud.
Superfície de platja: 375 m².
Llargada de platja: 17 m.
Amplada mitjana de la platja: 24 m.
Grau de freqüentació de la platja: alt, en plena temporada. Hi ha força freqüentació de vaixells.
Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+90%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.
Espai natural protegit: no està inclosa dins cap espai natural protegit, però limita a llevant amb l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-11.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus B (natural amb accés rodat).
Distància a l'estacionament: 125 metres.
Servei de socorrisme: no n'hi ha.
Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

La platja de Binidalí és una cala petita i estreta que es troba a la desembocadura d'un petit barranc al sud-est de Menorca. La platja deu el seu nom, i també la seva morfologia, al barranc de Binidalí. Per accedir-hi s'ha de davallar des de la urbanització per un caminet empedrat i perfectament condicionat que arriba directament a la platja.

El barranc es prolonga mar endins i això fa que, com moltes altres cales del sud, sigui estreta i resguardada, envoltada de roques calcàries esquitxades amb la vegetació pròpia d'aquests ambients. Des de la platja gairebé no s'arriba a veure mar oberta i això assegura un bany tranquil fins i tot els dies de forta tramuntana o llevantada. Tot i que la superfície d'arena no és gaire extensa, les roques de devora la platja ofereixen altres espais des d'on poder prendre el sol o fer una nedada.

PLANTES I VEGETACIÓ

Aquesta cala petita i estreta ja de per si devia tenir una vegetació dunar amb poques espècies i de poca extensió. Avui, amb l'elevada freqüentació humana, pràcticament ha desaparegut el poc que hi havia. De fet, només s'hi pot veure una espècie habitual però no exclusiva dels arenals: el trèvol mascle (*Lotus cytisoides*). Les altres espècies de plantes presents són més habituals dels roquissars, com és el cas del fonoll marí (*Crithmum maritimum*) (vegeu foto adjacent) o el donzell marí (*Artemisia gallica*). Altres plantes presents indiquen clarament un estat d'alteració pel fet de ser espècies nitròfiles lligades a la presència humana, per exemple: gram (*Cynodon dactylon*), *Atriplex prostrata*, *Aster squamatus*, etc.

ANIMALS

En aquesta cala, a causa de l'alta freqüentació, serà difícil l'observació d'animals silvestres. Tot i això, segurament es podrà veure algun exemplar de sargantana italiana (*Podarcis sicula*) prenent el sol per les roques del voltant i, de la mateixa manera, tampoc no serà rara la presència d'algunes espècies de papallones típiques de les zones d'arenals, com ara: la blaveta d'ugó (*Polyommatus icarus*), la papallona dels cards (*Cynthia cardui*), la papallona llimonera (*Gonepteryx cleopatra*) i la grogueta (*Pyronia cecilia*) (vegeu foto adjacent).

A més a més, està pràcticament assegurada la visita d'algun exemplar de les "omnipresents" gavines camagrogues (*Larus michahellis*), l'au marina més abundant de Menorca.

DINS LA MAR

Tota la zona central de la cala de Binidali és de fons arenós. En canvi, als costats el fons és rocós amb algunes mates de posidònia, sobretot a les parts més externes. L'alga bruna, *Cystoseira stricta*, creix als marges de la cala, cosa que indica una bona qualitat ambiental de la zona. Aquesta alga té forma d'arbret o arbust i fa uns 20 cm. És una alga perenne que pot arribar a viure molts anys, i les comunitats que forma són d'una extraordinària diversitat. Altres algues presents a les parts rocoses de la cala són *Dilophus fasciola*, alga bruna de tal·lus laminar dividit més o menys dicotòmicament; *Corallina elongata*, alga vermella calcificada i articulada; i *Amphiroa rigida*, alga també vermella i calcificada. De vegades, els bogamarins són abundants en aquesta cala. Aquests animals són herbívors molt voraçs i poden arribar a posar en perill les poblacions d'algues en determinades zones (vegeu foto adjacent).

HISTÒRIA I SINGULARITATS

Just en arribar a la platja, es poden observar unes runes d'una antiga construcció en la qual encara es poden apreciar els blocs de marès emprats per construir-la. Aquest era, fins fa ben poc, el material emprat principalment en les construccions de l'illa i s'extreia de les nombroses pedreres que hi ha dispersades pel migjorn de l'illa.

Entremig de les roques que formen la ribera dreta de la cala apareix integrada totalment en el paisatge una petita caseta amb un moll. Aquest tipus de construccions abunden al llarg de la costa de l'illa, sobretot a les cales més resguardades, i tradicionalment s'empraven com a refugi dels pescadors i com a lloc on guardar la barca. Avui dia moltes d'elles s'utilitzen amb un fi més recreatiu, com per exemple de caseta on anar a romandre o senzillament anar de vega (anar a passar el dia i fer-hi una menjada).